



รายการอ้างอิง

1. สุชา จันทน์เอม. จิตวิทยาเด็กเกร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2533.
2. สุพัตรา สุภาพ. ปัญหาสังคม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช , 2507.
3. ทวี ธนาคม. พัฒนาการของครอบครัวและเด็ก. พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2514.
4. สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง. รายงานสถิติและเยาวชนที่กระทำผิด. กรุงเทพฯ : กรมประชาสงเคราะห์, 2539.
5. ปริญญา จินตการนทีกิจ. ความผิดฐานลักทรัพย์รับของโจรและยักยอก. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์นิติธรรม, 2529.
6. วิภา ตำนธำรงกุล, อุษณีย์ พึ่งปาน. รายงานผลการวิจัยความรู้ และทัศนคติการติดต่อกับสารเสพติดและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องของเด็กและเยาวชนที่ต้องโทษ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
7. อานนท์ อภาภิรม. ปัญหาสังคม. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2518.
8. Gibbons DC. Delinquent behavior. New Jersey : Prentice-Hall, 1976.
9. Reckless WC. The crime problem. Bombay : Felfer and Simons, 1971.
10. Schafer S, Knudten RD. Juvenile delinquency. New York : Random House , 1970.
11. ประภาศน์ อวยชัย. บทบาทศาลคดีเด็กและเยาวชนกับความมั่นคงแห่งชาติ. เอกสารวิจัยส่วนบุคคลในลักษณะวิชาสังคมจิตวิทยา. พระนคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2516.
12. คณะกรรมการสวัสดิการเด็ก. สวัสดิการเด็ก. สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์. นนทบุรี : โรงพิมพ์สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด, 2514.
13. เสรีน ปุณณะหิตานนท์. การกระทำผิดในสังคม. กรุงเทพฯ: เดอะบิสซิเนสเพรส, 2523.
14. สมคิด ศรีสังคม. การคุมประพฤติและเยาวชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท-มหาบัณฑิต.มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2504.
15. สุชา จันทน์เอม และ สุรางค์ จันทน์เอม. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แพรววิทยา, 2520.
16. Weinberg SK. Sociological process and factors in juvenile delinquency. Juvenile delinquency. New York : Philosophical Library , 1958.
17. Sullenger TE. Social determinants in juvenile delinquency. New York : John Wiley and Sons , 1936.

18. Cohen AK. Delinquent boys. Illinois : The Free Press of Glencoe, 1955.
19. Schields RW. A cure of delinquents. London : Heinemann, 1962
20. Maslow AH. Motivation and personality. New York : Harper & Row Publishers, 1970.
21. Pope AW. Self-esteem enhancement with children and adolescents. New York : Pergamon , 1988.
22. Coopersmith S. Antecedent of self-esteem. Palo Alto. California : Consulting Psychologists Press, 1981.
23. Erikson E.H. Identity : youth and crisis. New York. W. Norton, 1968.
24. Coopersmith S. SEI : Self-esteem inventories. Palo. Alto California : Consulting Psychologists Press, 1984.
25. Felker DW. Building positive self - concept. Minesota : Burgess Publishing, 1974.
26. Bradshaw P. Management of self-esteem. How people feel good about themselves and better about their organization. Wnglewood Cliffs. New Jersey : Prentice - Hall, 1981.
27. เรไร ทิวะทัศน์. ภาวะซึมเศร้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตจังหวัด-ชลบุรี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต . มหาวิทยาลัยมหิดล, 2535
28. ช่อเพชร เป้าเงิน. ภาวะซึมเศร้าของนักเรียนวัยรุ่นสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาสุขภาพจิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
29. Beck AT. Diagnosis and management of depression. Philadelphia : University of Pensilvania Press, 1973.
30. สุวิทนา อารีพรรค. ภาวะซึมเศร้า. เอกสารประกอบการสอน ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535. (เอกสารอัดสำเนา)
31. สมภพ เรื่องตระกูล. คู่มือจิตเวชศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์, 2533.
32. นงพงา ลิ้มสุวรรณ, โกวิท นพพร. อุบัติการณ์ของโรคอารมณ์เศร้าในเด็ก. วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย, 2527.
33. ไพรัตน์ พฤษชาติคุณากร. จิตเวชศาสตร์. เล่มที่ 2 เชียงใหม่ : ธนบรรณการพิมพ์, 2533.
34. Hill P. Adolescent psychiatry. New York : Churchill Livington, 1989.
35. Shedon GE. Unrevelling juvenil delinquency. Massachusetts. Harvard University, 1964.

36. Eichorn JR. Delinquency and educational system. Juvenile delinquency. Research and theory. Princeton. Vannostrand, 1965.
37. ประยงค์ เมฆสวัสดิ์. ปัญหาความประพฤติของเด็กและวิธีการแก้ไข. นิตยสาร-
ประชาสงเคราะห์. นนทบุรี : โรงพิมพ์สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด, 2517.
38. กุญชลี สุกันเทกต. การกระทำผิดของเด็กและวัยรุ่น. วารสารสมาคมจิตแพทย์-
แห่งประเทศไทย. 2521 ; 22 : 1.
39. นพพร นพเจริญกุล. สุขภาพจิตและการปรับตัวของเด็กที่รับการรักษา
ณ โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
สาขาสังคมศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2531.
40. นเรศ สุริยกาญจน์, ประวิณ สิ้นเศรษฐกุล, อุษา จารุสวัสดิ์ ศิริรัตน์ เจริญวงศ์.
คุณลักษณะบุคลิกภาพ CPI ของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจคุ้มครองและ
เยาวชน จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่ : ฝ่ายจิตวิทยา โรงพยาบาลประสาท
เชียงใหม่, 2528.
41. ประเทิน มหาพันธ์. การศึกษาการกระทำผิดกฎหมายของเยาวชนไทย. วิทยานิพนธ์
ปริญญาตรีบัณฑิต มหาวิทยลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521.
42. พิสมัย วิบูลย์ศักดิ์. การศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ในครอบครัวความถี่ของ
ที่กระทำผิดและเด็กไม่กระทำผิดกฎหมาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.
43. พรเพ็ญ เพ็ชรสุขศิริ. การวิเคราะห์ปัจจัยบางประการของเยาวชนกระทำผิดกฎหมาย.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2527.
44. วราพร อินทบุหรั้น. การศึกษาภาวะซึมเศร้าในวัยรุ่นที่กระทำผิดกฎหมาย. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาสุขภาพจิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
45. สมคิด ศรีสังคม. การคุมประพฤติเด็กและเยาวชน. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต.
มหาวิทยลัยธรรมศาสตร์, 2504.
46. สมจิต วัฒนาชยากุล . วิเคราะห์เกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนจากศาล
คดีเด็กและเยาวชนกลาง. กรุงเทพฯ : คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยลัย-
ธรรมศาสตร์, 2532.
47. เรณู เชาว์เกษม. สาเหตุที่เด็กและเยาวชนกระทำผิดกฎหมายทางอาญา. วิทยานิพนธ์-
ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508.
48. อัจฉราภรณ์ เทศปุระณะ. การวิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน
ณ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขา-
สังคมศาสตร์ มหาวิทยลัยมหิดล, 2524.

49. อัชญา ลิมปไพฑูรย์. ลักษณะกลุ่มเพื่อนของเด็กและเยาวชนกระทำผิดในสถานพินิจและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา). วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.
50. วาสุเทพ ทองเจิม. มูลเหตุจูงใจการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนชาย : ศึกษาเฉพาะสถานแรกรับ (บ้านเมตตา) ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง. สารนิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย-ธรรมศาสตร์, 2540.
51. Badura A. Richard HW. Adolescent aggression a study of the influence of child training practice and family relationships. New York : Ronald Press, 1963.
52. Bowlby J, Ainsworth M. Child care and the growth of love. London : Penguin, 1965.
53. Camernon M. The booster and the snitch. Department store shoplifting : New York : 1964.
54. Chiles JA, Miller ML, Cox GB. Depression in an adolescent delinquent population. Arch. Gen. Psychiatry, 1980 ; 37 : 1179-84.
55. Chilton RJ, Markle GE. Family disruption delinquent conduct and the effect of subclassification. Am Sociol Rev, 1972 ; 37 : 93-9.
56. Cohen A. Deviance and control. Englewood cliffs N.J. : Prentice hall, 1966.
57. สมลักษณ์ ตันพิสุทธ์. ความรู้ความเข้าใจ และเจตคติของครูผู้สอนในระดับก่อนประถมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อปัญหาการกระทำทารุณเด็ก. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาคลินิก มหาวิทยาลัยมหิดล, 2538.
58. Deitz GE. A comparism of delinquents with nondelinquent on self-concept, Self acceptance, and parental identification. J Genet Psychology, 1969 ; 115 : 285-95.
59. Eysenck HJ. Crime and Personality. London. Paladin, 1970.
60. Glazer K. Masked depression in children and adolescents. Annucl of Progressive Child Psychiatry Child development, 1968.
61. Glueck S. and Glueck E. Delinquents in Making. New York : Harper & Brothers. 1952.
62. Hepburn JR. Testing alternative models of delinquency causation. J Crim Law Criminol, 1977.
63. Hirschi T. Causes of delinquency. Berkele : University of California Press, 1969.

64. Hawton K. Suicide and attempted suicide among children and assecents. Beverly Hills : Sage Publications, 1986.
65. Lecky P. Self-consistency a theory of personality. New York : Island Press, 1945.
66. Lemert E. Social pathology : a systematic approach to the theory of sociopathic behavior. New York : Megraw - Hill, 1951.
67. Marriage K, Fine S, Moretti M, Haley G. Relationship between depression and conduct disorder in children and adolescents. J Am Acad of Child Psychiatry, 1986 ; 25 : 687-91
68. Mitchell J, Mc Cauley E, Burke PM, Moss SJ. Phenomenology of depression in children and adolescent. J Am Acad Child Adolesc Psychiatry 1988 : 27 : 12-20.
69. Puig - Antich J, Major depression and conduct disorder in prepuberty. J Am Acad Child Psychiatry, 1982. 21 : 118-128.
70. Rogers J. Why are you not a criminal. Englewood Cliffs. New York : Prentice - Hall, 1977.
71. Shaw C, Mckay H. Juvenile delinquency and urbans areas. Chicago : University of Chicago Press, 1969.
72. Sutherland E, Gressey D. Principles of criminology. Philadelphia : Lippincott, 1978.
73. Westen D. Physical and sexual abuse in adolescent girls with borderline personality disorder. J Am Orthopsychiatry. 1990. 60 ; 1 : 55-66.
74. Stein A, Lweis D.O. Discovering physical abuse. Insights from a follow-up study of delinquents. J Child Abuse Negl. 1992 : 16 : 523-31.
75. อุมภาพร ตรังคสมบัติ และ ดุสิต ลิขนะพิชิตกุล. การวินิจฉัยอาการซึมเศร้าในเด็กอายุ 10-15 ปี ด้วย Children's depression inventory (CDI), รายงานการวิจัยเสนอในการประชุมวิชาการประจำปีของสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย ปี 2535. (อัดสำเนา)



ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

- | | |
|-----------------------------------|-------------|
| 1. รองศาสตราจารย์ นายแพทย์อัมพล | สุอำพัน |
| 2. รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิงอุมาพร | ตรังคสมบัติ |
| 3. รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิงอลิสา | วัชรสินธุ์ |
| 4. อาจารย์ เตือนใจ | อินทุโสมา |

ภาคผนวก ข.

วิธีการปฏิบัติต่อเด็กเกเร

วิธีการปฏิบัติต่อเด็กเกเร

เด็กวัยรุ่นที่กระทำความผิดหรือเป็นเด็กเกเร มีหน่วยงานที่รับผิดชอบและวิธีการที่ปฏิบัติต่อเด็กและวัยรุ่นดังนี้

1. ศาลคดีเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม

วิธีการของศาลคดีเด็กและเยาวชนเป็นวิธีการที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาเด็กและวัยรุ่นดังกล่าวได้อย่างตรงเป้าหมายและเหมาะสมที่สุด ฉะนั้นทางรัฐบาลจึงได้จัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนขึ้น ให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีเกี่ยวกับเด็กและวัยรุ่นโดยเฉพาะ และให้มีหลักการและวิธีพิจารณาแตกต่างจากศาลธรรมดาหรือศาลผู้ใหญ่ กล่าวคือ ในคดีอาญาก็ให้มีวิธีการที่มุ่งไปในทางค้นหามูลเหตุที่ทำให้เด็กหรือวัยรุ่นกระทำความผิด แล้วจัดการดำเนินการแก้มูลเหตุเหล่านั้น รวมทั้งจัดการฝึกอบรม สั่งสอน และสงเคราะห์ให้เด็กและวัยรุ่นเหล่านั้นกลับตนเป็นคนดีมากกว่าจะลงโทษแบบผู้ใหญ่ ส่วนคดีแพ่งก็มีหลักดำเนินการเพื่อรักษาผลประโยชน์ในสิทธิและทรัพย์สินของผู้เยาว์ให้เป็นไปโดยถูกต้องและเหมาะสมที่สุด

ศาลคดีเด็กและเยาวชนตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน กับพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2494 มีแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 เมื่อ พ.ศ. 2506 จัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางแห่งแรกในประเทศไทย เปิดทำการเมื่อ พ.ศ. 2495 ปัจจุบันอยู่ที่ถนนราชินี แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อมาได้จัดตั้งในจังหวัดต่าง ๆ คือ ศาลคดีเด็กฯ จังหวัดสงขลา (พ.ศ. 2505) ศาลคดีเด็กฯ จังหวัดนครราชสีมา (พ.ศ. 2507) ศาลคดีเด็กฯ จังหวัดเชียงใหม่ (พ.ศ. 2513) และศาลคดีเด็กฯ จังหวัดอุบลราชธานี (พ.ศ. 2521)

ทุกแห่งที่มีศาลคดีเด็กฯ ต้องมีสถานพินิจและคุ้มครองเด็กควบคู่กัน

การดำเนินงานของศาลคดีเด็กและเยาวชน

อธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด ศาลคดีเด็กและเยาวชนแบ่งการดำเนินงานออกเป็นสองฝ่าย คือ งานที่เกี่ยวกับการพิจารณาคดีของศาล ได้แก่ ฝ่ายตุลาการ และงานเกี่ยวกับด้านธุรการทั่ว ๆ ไป ได้แก่ ฝ่ายสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก ซึ่งทั้งสองฝ่ายปฏิบัติงานประสานกัน ภายใต้บังคับบัญชาของอธิบดีศาลคดีเด็กฯ

งานฝ่ายตุลาการ

ศาลคดีเด็กและเยาวชนมีผู้พิพากษาสมทบ ประเภทหลังนี้คัดเลือกจากบุคคลภายนอก ซึ่งมีคุณสมบัติตามกฎหมายเข้าทำหน้าที่คราวละ 2 ปี การพิจารณาคดีของศาลคดีเด็กและเยาวชนเพื่อคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่ต้องหาคดีอาญา ในศาลคดีเด็กฯ นั้นศาลมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนซึ่งอายุเกินกว่า 7 ปี แต่ไม่เกิน 18 ปี (ก่อนยื่นคำฟ้อง) ซึ่งคดีเกิดขึ้น หรือผู้ต้องหาหรือจำเลยมีภูมิลำเนาในเขตจังหวัดที่ตั้งศาล และคดีแพ่งเกี่ยวกับผู้เยาว์คือบุคคลที่มีอายุยังไม่ครบ 20 ปี (เว้นบุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส) การพิจารณาคดีอาญาอาจเลือก

ใช้วิธีใดวิธีหนึ่งแล้วแต่ศาลจะเห็นเหมาะแก่เด็กหรือเยาวชนผู้นั้นเป็นราย ๆ ไป เช่น ว่ากล่าวตักเตือนแล้วปล่อยตัวไป หรือปล่อยตัวไป โดยวางข้อกำหนดไว้หรือวางเงื่อนไขคุมประพฤติไว้ หรือปรับ เป็นต้น รายใดซึ่งศาลเห็นว่าปล่อยตัวไปจะเป็นผลร้ายต่อเด็กเองหรือเป็นภัยต่อสังคม ศาลอาจสั่งให้การฝึกและอบรมในสถานฝึกและอบรมของสถานพินิจฯ หรือพิพากษาให้รับโทษจำคุกตามความเหมาะสมแก่กรณี การพิจารณาคดีแพ่ง ศาลคำนึงถึงความสัมพันธ์ในครอบครัวหรือทรัพย์สินของผู้เยาว์และอำนาจปกครองผู้เยาว์เป็นหลัก และการพิจารณาในศาลคดีเด็กฯ เป็นการพิจารณาลับ ไม่เปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกมีกฎหมายไม่ได้อนุญาตไว้เข้าฟัง (เว้นแต่บางกรณีที่ได้รับอนุญาตเป็นพิเศษ) ก่อนจะมีคำพิพากษาหรือสั่ง ศาลจะฟังรายงานของสถานพินิจฯ ที่สืบเสาะโดยพนักงานคุมประพฤติ

งานฝ่ายสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก

สถานพินิจและคุ้มครองเด็ก ตั้งอยู่ที่ถนนราชินี แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร เป็นหน่วยงานราชการ มีผู้อำนวยการเป็นผู้บังคับบัญชา ภายใต้บังคับบัญชาของอธิบดีศาลคดีเด็กฯ มีหน้าที่ให้การสงเคราะห์เพื่อคุ้มครองและแก้ไขความประพฤติเด็กและเยาวชนที่ต้องหาคดีอาญา ทั้งก่อนและหลังการพิจารณาพิพากษา กับดูแลรักษาประโยชน์ของผู้เยาว์ในคดีแพ่งตามศาลสั่ง มีหน่วยงานดังนี้ คือ

1. สถานแรกรับ (บ้านเมตตา) สังกัดกองแรกรับสถานพินิจฯ ตั้งอยู่บนถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ให้บริการในรูปจัดบ้านพักรับเด็กและเยาวชนที่ต้องหาคดีอาญาเป็นครั้งแรก ซึ่งพนักงานสอบสวนนำส่ง (แยกจากผู้ต้องหาผู้ใหญ่) ไว้ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาของศาล ทำการพิเคราะห์เบื้องต้นเกี่ยวกับความประพฤติและบุคลิกลักษณะของเด็กและเยาวชนในควบคุมเป็นรายบุคคล เพื่อรวบรวมเป็นรายงานของสถานพินิจฯ เสนอศาลประกอบการพิจารณาพิพากษา ดำเนินการศึกษาอบรมวิชาสามัญถึงระดับประถมศึกษา กับวิชาชีพเบื้องต้น คือ ช่างไฟฟ้า ช่างโลหะ การประดิษฐ์เศษวัสดุ และอบรม จริยศึกษาแก่เด็กและเยาวชนระหว่างควบคุมด้วย

2. กองควบคุมประพฤติ สังกัดสถานพินิจฯ ตั้งอยู่ที่ถนนราชินี แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ทำการสืบเสาะข้อเท็จจริง สิ่งแวดล้อม สาเหตุและความเห็นเกี่ยวกับเด็กหรือเยาวชนที่ต้องหาคดีอาญาเป็นรายบุคคล เพื่อรวบรวมเป็นรายงานสถานพินิจฯ เสนอศาลประกอบการพิจารณาพิพากษา ทำการควบคุมประพฤติเด็กตามคำสั่งศาล สืบเสาะข้อเท็จจริง ความสัมพันธ์ในครอบครัว ทรัพย์สินเกี่ยวกับผู้เยาว์ในคดีแพ่ง เพื่อรวบรวมเป็นรายงานสถานพินิจฯ เสนอความเห็นต่อศาลประกอบการพิจารณาพิพากษา หรือสั่งและกำกับให้การปกครองผู้เยาว์ตามคำสั่งศาลด้วย

3. กองแพทย์ สถานพินิจฯ ทำการตรวจพิเคราะห์ทางกายและทางจิตของเด็กและเยาวชน รายงานผลการตรวจรวบรวมเป็นรายงานสถานพินิจฯ ส่งพนักงานสอบสวน อัยการ และเสนอศาลประกอบการพิจารณาพิพากษา รักษาพยาบาลเด็กและเยาวชนซึ่งเจ็บป่วย

4. สถานแนะนำเด็ก ให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองของเด็กที่มีปัญหาทางความประพฤติ และแก้ไขปัญหาดังกล่าวของเด็กที่ผิดปกติเนื่องจากความบกพร่องทางร่างกาย สติปัญญา หรือความสัมพันธ์กับผู้อื่นบริการในสถานแนะนำเด็กนี้ไม่มีการรับเด็กไว้ควบคุมและไม่ต้องเสียค่าบริการ

5. สถานฝึกและอบรม (บ้านกรุณา) สถานพินิจฯ ตั้งอยู่ที่ถนนสรรพาวุธ แขวงบางนา เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ทำการฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายซึ่งศาลมีคำสั่งให้ฝึกอบรมแก้ไขความประพฤติ มีการสอนวิชาสามัญถึงระดับประถมศึกษา ฝึกวิชาชีพช่างไม้ ช่างเย็บเสื้อผ้า ช่างตัดผม ช่างพิมพ์ ช่างศิลปกรรม ดนตรี ช่างโลหะ ช่างเครื่องยนต์ และวิชาเกษตรกรรม แก่เด็กและเยาวชนตามหลักสูตรการศึกษาพิเศษของกระทรวงศึกษาธิการ ให้การอบรมจริยศึกษา พลศึกษา แก้ไขความประพฤติผิดปกติของเด็กและเยาวชน บริการสงเคราะห์ภายหลังปล่อยในเรื่องที่อยู่อาศัยชั่วคราว ส่วนการสงเคราะห์จัดหางานให้แก่เด็กประพฤติดีที่พ้นจากการฝึกอบรมแล้ว เป็นหน้าที่ของแผนกสงเคราะห์ภายหลังปล่อยจะดำเนินงานต่อไป ร่วมกับมูลนิธิสงเคราะห์เด็กของศาลคดีเด็กและเยาวชน

หน่วยฝึกและอบรมมี 3 แห่ง คือ สถานฝึกและอบรม (บ้านกรุณา) สำหรับเด็กและเยาวชนที่เริ่มฝึกอบรม มีรั้วรอบขอบชิด และสถานฝึกอบรมแบบเปิด (ไม่มีรั้ว) อยู่ใกล้เคียงกันสำหรับแยกเด็กและเยาวชนที่ปฏิบัติตัวอยู่ในเกณฑ์ก้าวหน้า เพื่อทดลองความมั่นคงในการควบคุมตนเองก่อนถึงกำหนดพ้นการฝึกอบรม อีกแห่งหนึ่งเป็นสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนรุ่นเล็ก (บ้านมุกิตา) อยู่ในบริเวณเดียวกับสถานฝึกอบรมแบบเปิด สำหรับฝึกอบรมวิชาสามัญ วิชาชีพบางสาขาแก่เด็กและเยาวชนรุ่นเล็กอายุไม่เกิน 14 ปี

6. สถานกักและอบรม (บ้านอุเบกขา) สถานพินิจฯ ตั้งอยู่ที่ถนนสรรพาวุธ แขวงบางนา เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ทำการฝึกอบรมเยาวชนชายอย่างเข้มงวดทั้งในด้านระเบียบวินัย การใช้แรงงานแก่เยาวชนชายที่ศาลมีคำสั่งให้กักและอบรม ซึ่งส่วนมากเป็นผู้ที่เคยใช้วิธีการของสถานฝึกและอบรมมาแล้วไม่ได้ผล หรือมีความประพฤติผิดปกติมาก ส่วนบริการด้านการศึกษาและฝึกวิชาชีพจัดทำนองเดียวกันกับสถานฝึกและอบรม

บ้านกรุณา บ้านมุกิตา และบ้านอุเบกขา สมเด็จพระเจ้าลูกเธอฯ ทั้งสองพระองค์ประทานมาให้เมื่อคราวเสด็จเยี่ยม ณ สถานที่ทั้ง 3 แห่งนี้ เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2517

7. สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิง (บ้านปราณี) สังกัดกองอำนวยการของสถานพินิจฯ ตั้งอยู่ซอยท่าข้าม ถนนมหาราช ปากคลองตลาด แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ทำการฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงซึ่งศาลมีคำสั่งให้ฝึกอบรม มีการฝึกวิชาชีพ เช่น ช่างเย็บ-การฝีมือ-ช่างเสริมสวย-กับช่างระดับมุก และให้การศึกษาวินัยระหว่างการสอน-พิจารณาคดีเช่นเดียวกับสถานแรกรับและสถานฝึกและอบรมเด็กชาย

ส่วนศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดอุบลราชธานี ก็มีหน่วยงานทำนองเดียวกับศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง

วิธีดำเนินงานของศาลคดีเด็กและเยาวชน

ศาลคดีเด็กและเยาวชนนั้น ตามกฎหมายจะต้องมีผู้พิพากษาไม่น้อยกว่า 2 คน และผู้พิพากษาสมทบอีก 2 คน ซึ่งอย่างน้อยต้องเป็นสตรีหนึ่งคน จึงจะเป็นองค์คณะพิจารณาคดีได้ ส่วนการพิพากษาและผู้พิพากษาสมทบที่เป็นองค์คณะพิจารณาที่มีเสียงข้างมากจึงเป็นองค์ประกอบเป็นองค์คณะในการพิจารณาคดีด้วยเสมอ

เมื่อมีการจับกุมเด็กและเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด และคดีนั้นจะต้องได้รับการพิจารณาในศาลคดีเด็กและเยาวชนแล้ว เจ้าพนักงานผู้จับกุมหรือควบคุมเด็กและเยาวชนจะต้องแจ้งการจับกุมหรือควบคุมไปยังผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก หรือที่เรียกกันโดยย่อว่า สถานพินิจ และจะต้องแจ้งไปยังบิดามารดาหรือผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กคนนั้นอาศัยอยู่โดยเร็ว สถานพินิจนี้ดำเนินงานโดยผู้อำนวยการสถานพินิจ พนักงานซึ่งประกอบด้วย พนักงานคุมประพฤติ พนักงานคดี นักสังคมสงเคราะห์ ครู แพทย์ และจิตแพทย์ เป็นต้น สถานพินิจประมวลข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ทำการคุมประพฤติ ฝึกและอบรม กักและอบรม ให้การศึกษาทั้งสายสามัญและวิชาชีพ สงเคราะห์เด็กและเยาวชนภายหลังที่ศาลมีคำสั่งปล่อย โดยช่วยหางานให้ทำ รวมทั้งทำหน้าที่ประมวลข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้เยาว์ในคดีแพ่ง ตลอดจนกำกับการปกครองผู้เยาว์ด้วย เมื่อสถานพินิจสืบเสาะและประมวลข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตัวเด็กแล้วก็จะรายงานไปยังศาล ศาลคดีเด็กและเยาวชนจะพิจารณาลงโทษหรือใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนต่อเมื่อได้รับทราบรายงานและความเห็นจากผู้อำนวยการสถานพินิจแล้ว

โทษและวิธีการสำหรับเด็ก

1. เด็กอายุกว่า 7 ปี แต่ยังไม่เกิน 14 ปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดประมวลกฎหมายอาญามาตรา 74 บัญญัติว่า เด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ แต่ให้ศาลมีอำนาจที่จะดำเนินการดังต่อไปนี้

1.1 ว่ากล่าวตักเตือนแล้วปล่อยตัวไป ถ้าศาลเห็นสมควรจะเรียกบิดามารดาผู้ปกครองมาตักเตือนด้วยก็ได้

1.2 ถ้าศาลเห็นว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองสามารถดูแลเด็กได้ ก็มีคำสั่งให้มอบตัวเด็กนั้นแก่บิดามารดาหรือผู้ปกครองไป โดยวางข้อกำหนดให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองระวังไม่ให้เด็กก่อเหตุร้ายตลอดเวลาที่ศาลกำหนด ซึ่งต้องไม่เกิน 3 ปี และกำหนดจำนวนเงินตามที่เห็นสมควร ซึ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครองจะต้องชำระต่อศาลไม่เกินครั้งละหนึ่งพันบาทในเมื่อเด็กนั้นก่อเหตุร้ายขึ้น

1.3 ในกรณีที่ศาลมอบตัวเด็กให้แก่บิดามารดาหรือผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ด้วย ศาลจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อควบคุมความประพฤติเด็กนั้นด้วยก็ได้ ในกรณีนี้ศาลจะแต่งตั้งพนักงานควบคุมประพฤติหรือพนักงานอื่นใดเพื่อคุมประพฤติเด็กนั้น

1.4 ถ้าศาลเห็นว่าผู้ปกครองไม่สามารถดูแลได้ หรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ด้วย ยอมรับข้อกำหนดดังกล่าวในข้อ 1.2 ศาลจะมีคำสั่งให้มอบตัวเด็กนั้นให้อยู่กับบุคคลหรือองค์การที่ศาลกำหนดให้ก็ได้ ในเมื่อบุคคลหรือองค์การนั้นยินยอม ในกรณีนี้ให้บุคคลหรือองค์การนั้นมีอำนาจ เช่นผู้ปกครองเฉพาะเพื่อดูแลอบรมสั่งสอน รวมตลอดถึงการกำหนดที่อยู่และการจัดให้เด็กมีงานทำตามสมควรหรือ

1.5 ส่งตัวเด็กนั้นไปยังโรงเรียนหรือสถานฝึกอบรม หรือสถานที่ซึ่งจัดตั้งขึ้นเพื่อฝึกอบรมเด็กตลอดระยะเวลาที่ศาลกำหนด แต่อย่าให้เกินกว่าที่เด็กนั้นจะมีอายุครบ 18 ปี

2. เยาวชนผู้ใดอายุกว่า 14 ปี แต่ยังไม่เกิน 17 ปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดประมวลกฎหมายอาญามาตรา 75 บัญญัติให้ศาลพิจารณาถึงความรู้สึกผิดชอบและสิ่งอื่นทั้งปวงเกี่ยวกับผู้นั้นในอันที่ควรจะได้วินิจฉัยว่าสมควรพิพากษาลงโทษผู้นั้นหรือไม่ ถ้าศาลเห็นว่าไม่สมควรพิพากษาลงโทษก็ให้จัดการตามมาตรา 74 ดังกล่าวมาแล้ว หรือถ้าศาลเห็นสมควรพิพากษาลงโทษก็ให้ลดมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดลงกึ่งหนึ่ง

3. ผู้ใดอายุกว่า 17 ปี แต่ยังไม่เกิน 20 ปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดประมวลกฎหมายอาญามาตรา 76 บัญญัติว่า ถ้าศาลเห็นสมควรจะลดมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นลงหนึ่งในสามหรือกึ่งหนึ่งก็ได้

ในกรณีที่ศาลวางข้อกำหนดให้บิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ เป็นผู้ดูแลมิให้เด็กก่อเหตุร้าย ถ้าเด็กก่อเหตุร้ายขึ้นภายในข้อกำหนด ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 77 บัญญัติไว้ว่า ศาลมีอำนาจบังคับบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ ให้ชำระเงินไม่เกินจำนวนในข้อกำหนดนั้นภายในเวลาที่ศาลเห็นสมควร ถ้าบุคคลเหล่านั้นไม่ชำระเงินศาลจะสั่งให้ยึดทรัพย์สินเพื่อเอามาใช้เงินที่ต้องชำระก็ได้

การคุมประพฤติ

งานคุมประพฤติจะเริ่มขึ้นเมื่อศาลได้พิจารณาความผิดของเด็กหรือเยาวชน และได้มีคำสั่งให้ทำการคุมประพฤติเด็กหรือเยาวชนนั้น ลำดับแรกเมื่อผู้ถูกคุมประพฤติและบิดามารดาหรือผู้ปกครองมาพบพนักงานคุมประพฤติ พนักงานคุมประพฤติจะกล่าวชี้แจงอีกครั้งหนึ่ง และกำชับให้ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด พร้อมทั้งจัดแจ้งคำสั่งศาลและกำหนดวันให้มารายงานตัวเป็นหนังสือมอบไปด้วย และตักเตือนผู้ถูกคุมประพฤติให้สำนึกตัวประพฤติดี ตลอดจนแนะนำการปกครองเด็กแก่ผู้ปกครองตามสมควร พนักงานคุมประพฤติจะต้องคอยรับการรายงานตัวของผู้ถูกคุมประพฤติที่มารายงานตัวเมื่อถึงระยะเสลาที่ศาลกำหนดจะต้องสอบถามผู้ถูกคุมประพฤติและบิดามารดาหรือผู้

ปกครองถึงการศึกษา ความประพฤติ การใช้เวลาว่าง พร้อมทั้งให้คำแนะนำตักเตือนตามสมควรและ
 บันทึกไว้ พนักงานคุมประพฤติจะต้องติดต่อกับบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนที่มาพบ
 และปรึกษาถึงปัญหาความประพฤติของผู้ถูกคุมประพฤติ และให้คำแนะนำหรือเรียกผู้คุมประพฤติ
 มาตักเตือนหรือให้รับคำมั่นสัญญาในการปฏิบัติตัว ถ้าผู้ถูกคุมประพฤติขาดการรายงานตัว พนักงาน
 คุมประพฤติจะต้องติดตามให้ทราบสาเหตุหรือมีหนังสือเตือนผู้ถูกคุมประพฤติ และผู้ปกครอง เมื่อผู้
 ถูกคุมประพฤติตัวเสียหายมากพยายามว่ากล่าวตักเตือนแล้วไม่ได้ผล ยังมีการฝ่าฝืนเงื่อนไขความ
 ประพฤติ พนักงานคุมประพฤติก็จะรายงานศาลขอให้เพิกถอนการคุมประพฤติและเปลี่ยนแปลงคำสั่ง
 ศาลให้เป็นสถานหนักขึ้น ถ้าไม่ได้ตัวมารายงานก็ขอให้ศาลออกหมายจับ เมื่อจับได้ก็รายงานให้ศาล
 ทราบและพิจารณาเปลี่ยนแปลงคำสั่งดังกล่าว สำหรับเด็กที่สามารถกลับตนเป็นคนดีได้แน่นอน
 พนักงานคุมประพฤติจะรายงานผลการคุมประพฤติให้ศาลทราบและขอให้ศาลปล่อยให้พ้นจาก
 เงื่อนไขการคุมประพฤติ

ประเทศไทยได้นำวิธีการคุมประพฤติมาใช้กับผู้กระทำผิดโดยเริ่มใช้กับเด็กและวัยรุ่นที่อยู่ใน
 ในอำนาจชำระคดีของศาลคดีเด็กและเยาวชนมาก่อน ความมุ่งหมายของการคุมประพฤติก็น่า เพื่อ
 แก้ไขผู้กระทำผิดเป็นรายบุคคล และมุ่งป้องกันสังคมให้ปลอดภัยในขณะที่เดียวกันด้วย พนักงานคุม
 ประพฤติจึงมีหน้าที่เป็นทั้งนักสังคมสงเคราะห์ที่จะต้องช่วยเหลือผู้ถูกคุมประพฤติให้ปรับตัวเปลี่ยน
 แปลงความประพฤติเสียใหม่และเป็นพนักงานที่จะต้องระวังมิให้ผู้ถูกคุมประพฤติกระทำตนเป็นภัย
 ต่อสังคมด้วย

การรอลงอาญา

ในศาลผู้ใหญ่ นั้น ตามกฎหมายศาลจะพิจารณาว่าผู้ใดมีความผิดแต่รอกำหนดโทษไว้
 หรือกำหนดโทษแล้วแต่รอการลงอาญาไว้และปล่อยตัวไป เพื่อให้โอกาสผู้นั้นกลับตัวภายในระยะเวลา
 ที่ศาลจะได้กำหนด จะต้องไม่ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดซึ่งมีโทษจำคุก และในคดีนั้นศาลจะลงโทษ
 จำคุกไม่เกิน 2 ปี แต่ต้องไม่ปรากฏว่าผู้นั้นเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อนด้วย หรือถ้าปรากฏว่าได้รับ
 โทษจำคุกมาก่อนต้องเป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาธ หรือความผิดลหุโทษ แต่ใน
 เรื่องของเด็กและเยาวชนนั้นพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเด็กและเยาวชนมาตรา 33 บัญญัติให้ศาลคดี
 เด็กและเยาวชนมีอำนาจสั่งรอกำหนดโทษหรือการรอลงอาญาเยาวชนได้ แม้ว่า

1. เด็กหรือเยาวชนนั้นเคยถูกศาลพิพากษาว่าได้กระทำผิดมาแล้ว
2. โทษอาญาที่ควรลงแก่เด็กหรือเยาวชนนั้นเป็นโทษอาญาประเภทอื่นนอกจากโทษจำคุก
3. ในกรณีที่เป็นโทษจำคุก กำหนดโทษจำคุกมากกว่า 2 ปีก็ตาม

เมื่อเด็กหรือเยาวชนถูกศาลตัดสินให้รอลงอาญาแล้ว ก็จะถูกปล่อยตัวให้กลับไปอยู่กับ
 ครอบครัวตามเดิมเพื่อให้โอกาสในการกลับตัวภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด ในช่วงเวลาการรอลง

อาญานี้ห้ามมิให้เด็กหรือเยาวชนกระทำผิดใด ๆ อีก และจะต้องมารายงานตัวต่อศาลตามเวลาที่กำหนดไว้

ในอีกกรณีหนึ่ง เมื่อศาลได้มีคำพิพากษาให้ลงโทษหรือใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนลงไปแล้ว เช่น ศาลพิจารณาเห็นว่าเด็กหรือเยาวชนอยู่ในความดูแลของสถานพินิจ 2 ปี เด็กหรือเยาวชนนั้นอาจกลับตัวได้ แต่ปรากฏว่าเด็กหรือเยาวชนนั้นกลับตัวได้ก่อนกำหนดเวลา ผู้อำนวยการสถานพินิจรายงานให้ศาลขอให้แก้คำพิพากษา โดยสั่งปล่อยให้เด็กนั้นกลับไปอยู่กับบิดามารดาตั้งเดิม แต่จะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขของศาล และจะต้องมารายงานตัวตามกำหนดเวลา แต่ถ้าเด็กและเยาวชนไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าว ไม่มารายงานตัวหรือประพฤติตัวไม่ดีอีก เด็กและเยาวชนนั้นก็ต้องกลับเข้าสู่สถานพินิจตั้งเดิม

การให้ชุมชนเป็นผู้ดัดแปลงความประพฤติ

การให้ชุมชนนั้นเป็นผู้ดัดแปลงความประพฤติของเด็กและเยาวชนก็โดยให้เด็กไปอยู่ในทัศนสถานเปิด ซึ่งอยู่อย่างอิสระ มีการอบรมวิชาเกษตรกรรม ปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ เป็นต้น ซึ่งอาจช่วยให้สภาวะจิตใจของเด็กและเยาวชนดีขึ้น และอาจกลับตัวเป็นคนดีได้ในที่สุด

การฝึกอบรมในสถานฝึกอบรม

การฝึกอบรมเด็กในสถานี่ดำเนินการฝึกอบรมและอบรมของสถานพินิจนั้น มีจุดมุ่งหมายที่จะจัดให้เด็กได้รับการอบรมแก้ไขความประพฤติ และฝึกอาชีพอันเหมาะสมแก่อัตภาพให้ได้รับการเลี้ยงดูอย่างปกติและมีการควบคุมตัวตามความเหมาะสม เพื่อให้เด็กมีความสำนึกตัวและเปลี่ยนความประพฤติเสียใหม่กลับไปเป็นพลเมืองดีต่อไป

สถานที่ดำเนินการฝึกอบรมของสถานพินิจแบ่งออกเป็นสองประเภท คือ

1. สถานฝึกและอบรม เป็นสถานที่ดำเนินการฝึกอบรมชนิดธรรมดา โดยปกติรับเด็กและเยาวชนที่มีคำพิพากษาแล้ว ที่การอบรมจากภายนอกไม่เปลี่ยนความประพฤติให้กลับเป็นพลเมืองดีได้ แต่ยังไม่มียุติภาพส่อไปในทางร้ายมากนัก

2. สถานกักและอบรม เป็นสถานที่ดำเนินการฝึกอบรมชนิดเข้มงวด โดยปกติรับเด็กและเยาวชนที่ปฏิบัติตัวไม่ก้าวหน้าจากสถานฝึกอบรม หรือเป็นผู้มียุติภาพส่อไปในทางร้ายมาก ซึ่งถ้าใช้วิธีการของสถานฝึกและอบรมจะเบาไป และจะใช้โทษจำคุกก็หนักไป

การฝึกอบรมมีดังต่อไปนี้

2.1 อบรมวิชาสามัญ ต้องทดสอบพื้นฐานความรู้ของเด็กและเยาวชนเสียก่อนแล้ว จึงจัดให้เข้าชั้นเรียน การเรียนวิชาสามัญนี้ทางสถานพินิจได้จัดตั้งเป็นโรงเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ขึ้น จัดสอนโดยครูของสถานพินิจ เวลาสอบไล่ก็อาศัยกรมสามัญศึกษาส่งกรรมการมาสอบให้ เมื่อสอบไล่ได้ก็มีประกาศนียบัตรของกระทรวงศึกษาธิการออกให้ด้วย หลักสูตรการสอบมีถึงชั้นประถมปีที่ 7 (หรือ ป. 6 ปัจจุบัน) ถ้าเด็กสมควรและจำเป็นจะศึกษาสายสามัญสูงกว่านี้ และถ้าเด็กมีความ

ประพุดดี ไว้วางใจได้ ก็จะจัดให้ไปศึกษาภายนอก โดยขออนุญาตศาลก่อน เพราะเป็นการศึกษาในโรงเรียนประเภทไปมา และนอกเวลาเรียนก็ต้องเข้ารับการฝึกอบรมด้วย

2.2 การอบรมวิชาชีพ นอกเวลาเรียนวิชาสามัญแล้วเด็กหรือเยาวชนจะต้องได้รับการฝึกอบรมในด้านอาชีพศึกษา ซึ่งเป็นการฝึกวิชาชีพต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- ช่างไม้
- ช่างตัดผม
- ช่างพิมพ์
- ช่างเย็บเสื้อผ้า
- การช่างสตรีและงานศิลปหัตถกรรม
- วิชาการเกษตร ได้แก่ การทำสวนครัวและเลี้ยงสัตว์
- และอื่น ๆ

สำหรับการฝึกวิชาช่างไม้ ช่างตัดผม ช่างเย็บเสื้อผ้า และช่างพิมพ์นั้น หลังจากการฝึกอบรมซึ่งใช้หลักสูตร 6 เดือนแล้ว จะจัดให้เด็กและเยาวชนเข้าสอบเพื่อรับประกาศนียบัตรจากกระทรวงศึกษาธิการเป็นประจำทุกปี ส่วนมากเด็กและเยาวชนที่ผ่านการฝึกฝนอบรมมาแล้วมักจะสอบไล่ได้เสมอ

2.3 การอบรมด้านจริยศึกษาหรือทางด้านจิตใจ ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งในการที่จะอบรมขัดเกลาจิตใจเด็กและเยาวชนให้กลับตนเป็นพลเมืองดี โดยมีอนุศาสนาจารย์ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางหนึ่งนายเป็นผู้อบรมสั่งสอนเป็นประจำ นอกจากนั้นอธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง รวมทั้งผู้พิพากษาสมทบก็ได้พยายามติดตามผลการอบรมและได้อบรมสั่งสอนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กเป็นประจำด้วย และได้รับความร่วมมือจากพุทธสมาคมแห่งประเทศไทย จัดส่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมาช่วยอบรมเด็กและเยาวชนเป็นประจำ

ในกรณีที่เด็กฝ่าฝืนกฎหรือระเบียบของสถานฝึกอบรมหรือก่อเหตุร้ายขึ้น ก็จะต้องได้รับการพิจารณาไปตามระเบียบเป็นขั้น ๆ ตามความเหมาะสม โทษที่วางไว้มีดังนี้

- ก) กล่าวตักเตือน ชู่ ปราบ
- ข) ลงโทษสถานเบา หรืออื่น ๆ ตามสมควร
- ค) ให้ตัดสิทธิบางประการ เช่น การลาไปเยี่ยมบ้าน
- ง) เขียน (ฉันทุกับศิษย์)
- จ) ทำงานหนัก
- ฉ) ชังเดี่ยว
- ช) ส่งเรือนจำ

2. กรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย

งานของกรมราชทัณฑ์ เกี่ยวกับวัยรุ่นอายุ 18-21 ปี ที่กระทำผิดและถูกศาลพิพากษาให้กักขังบริเวณ นโยบายของกรมราชทัณฑ์ก็เป็นไปในทางปรับสภาพเด็กให้กลับตัวเป็นพลเมืองดีต่อไป ฉะนั้นสภาพที่กักขังจึงมีลักษณะเป็นโรงเรียนประจำมากกว่าที่คุมขัง นอกจากการกักบริเวณแล้วก็มีการอบรมทางหนังสือ การกีฬา และวิชาชีพ เพื่อให้เด็กได้มีโอกาสเจริญเติบโตทั้งร่างกายและจิตใจ อารมณ์ สังคมในระหว่างการคุมขังพอสมควร

วิธีการปฏิบัติต่อเด็กที่ถูกพิพากษานั้นมีสองระยะ คือ เด็กที่ถูกศาลพิจารณาโทษแล้วในระหว่างที่รอการส่งตัวไปยังทัณฑสถาน ก็จะต้องถูกส่งตัวไปอยู่ที่สถานแรกรับก่อน แล้วจึงส่งตัวไปยังเรือนจำสำหรับเยาวชน หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าทัณฑสถานคนหนุ่มหรือทัณฑสถานเปิด ซึ่งรับเด็กที่ต้องโทษคุมขังไม่เกินกำหนดเวลา 5 ปี และเป็นเด็กประเภทที่ทำความผิดเป็นครั้งแรก (ทัณฑสถานวัยหนุ่มในขณะนี้มียุสองแห่งคือ ที่เขตมีนบุรี จังหวัดกรุงเทพ-มหานคร และที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา)

ในปัจจุบันทางกรมราชทัณฑ์ได้วางหลักการปฏิบัติต่อเด็กวัยรุ่นที่กระทำผิดไปในแนวของการสงเคราะห์ โดยมีจุดประสงค์ที่จะให้เด็กหนุ่มได้มีโอกาสกลับตัวเป็นคนดี สำหรับเด็กหญิงที่กระทำผิดความผิดนี้ยังมีอยู่เป็นจำนวนน้อย กรมราชทัณฑ์จึงฝากขังไว้ที่ทัณฑสถานหญิงคลองเปรม

3. กรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย

กองการสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น กรมประชาสงเคราะห์ มีหน้าที่ดำเนินงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจกองกำกับการและสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน ในการสอดส่องความประพฤติของเด็กเด็กที่อยู่ในข่ายแห่งการควบคุมและรับการสงเคราะห์ของกรมประชาสงเคราะห์แบ่งออกเป็นสองพวกคือ

1. เด็กเร่ร่อน ขอดทาน หลับนอนที่สาธารณะอันเป็นการผิดปกติวิสัย และอาจเป็นอันตรายแก่เด็ก หรือเป็นช่องทางให้เด็กปฏิบัติตนไปในทางที่มิชอบ ถ้าเด็กหญิงเหล่านี้อายุ 7-17 ปี ทางเจ้าหน้าที่จะส่งตัวเด็กเข้าสู่สถานสงเคราะห์เยาวชน ส่วนเด็กที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองแต่ไม่อาจอยู่กับครอบครัวของตนได้ เพราะความจำเป็นบางประการเกี่ยวกับครอบครัวหรือความประพฤติของเด็ก ทางกรมประชาสงเคราะห์อาจรับเด็กนั้นไว้ในอุปการะของสถานสงเคราะห์ได้ หลังจากที่ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงมาไว้ ณ สถานเยาวชนในบ้านห้วยโป่ง จังหวัดระยอง

4. กรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย

ในกรมตำรวจนั้นมีหน่วยงานที่เกี่ยวกับเด็กโดยเฉพาะ มีชื่อว่า กองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน ซึ่งได้จัดตั้งขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2503 มีหน้าที่ให้บริการซึ่งถือว่าเป็นบริการส่งเสริมและคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก เช่น มีหน้าที่จับกุมหรือสอบสวน ดำเนินการเกี่ยวกับเด็กเร่ร่อนในที่สาธารณะ เด็กที่มีท่าทีจะกระทำผิดอาญา หรือเด็กที่กระทำผิดทางอาญาโดยไม่จำเป็นต้องขออำนาจศาล เจ้าหน้าที่ตำรวจมีสิทธิคุ้มครองตัวเด็กไว้ชั่วระยะหนึ่งก่อนที่จะส่งคืนไปยังผู้ปกครองหรือส่งไปยังสถานสงเคราะห์ หรือส่งไปฝากเลี้ยงตามบ้าน

ภาคผนวก ค.

แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์

วิจัยเรื่อง สภาวะจิตสังคมของเด็กชายที่กระทำผิดกฎหมาย

หมวด ก. แบบสัมภาษณ์สำหรับเด็กชายที่กระทำผิดกฎหมาย

หมวด ข. จากแฟ้มประวัติ

หมวด ก. แบบสัมภาษณ์สำหรับเด็กชายที่กระทำผิดกฎหมาย

1. ปัจจุบันอายุ..... ปี วัน / เดือน / ปี
2. เชื้อชาติ..... ศาสนา
3. ศาสนา.....
4. ภูมิลำเนาเดิม
 - กรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัด โปรรระบุ.....
5. การศึกษา
 - ไม่ได้เรียน
 - กำลังเรียนอยู่ชั้น
 - เคยได้รับการศึกษา แต่ปัจจุบันไม่ได้รับการศึกษาแล้ว

เพราะ.....

ชั้นสุดท้ายที่เรียนจบ
5. สถานภาพการศึกษาก่อนถูกจับกุม
 - จบชั้น ป.6
 - กำลังเรียน
 - ไม่ได้เรียน

เพราะ.....
6. ผลการเรียนในเทอมสุดท้ายก่อนจับกุม
 - เกรดเฉลี่ย 4 (ดีมาก)
 - เกรดเฉลี่ยตั้งแต่ 3 ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 4 (ดี)
 - เกรดเฉลี่ยตั้งแต่ 2 ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 3 (ปานกลาง)
 - เกรดเฉลี่ยตั้งแต่ 1 ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 2 (อ่อน)
 - เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 1 (อ่อนมาก)

7. ก่อนถูกจับกุมในระหว่างเรียนเคยหนีโรงเรียนหรือไม่
- เคย เริ่มเมื่ออยู่ชั้น.....อายุ.....ปี
- เพราะ
- ไม่เคย
8. ก่อนถูกจับกุมในระหว่างเรียนนักเรียนเคยเรียนซ้ำชั้น หรือไม่
- เคย เมื่ออยู่ชั้น..... ชั้นที่ครั้ง.....ชั้น.....
- อายุ.....ปี
- เพราะ
- ไม่เคย
9. สถานภาพสมรสของบิดามารดา
- อยู่ด้วยกัน
- มารดา เสียชีวิต เมื่อนักเรียนอายุ..... ปี
- บิดา เสียชีวิต เมื่อนักเรียนอายุ..... ปี
- หย่าร้าง เมื่อนักเรียนอายุ..... ปี
- แยกกันอยู่ เมื่อนักเรียนอายุ..... ปี
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....
10. ความสัมพันธ์ระหว่าง บิดา มารดา
- รักใคร่กันดี ไม่มีการทะเลาะเบาะแว้งกัน
- ทะเลาะกันบ้าง แต่ไม่มีการทำร้ายร่างกาย
- ทะเลาะกันบ่อย แต่ไม่ทำร้ายร่างกาย
- ทำร้ายร่างกาย ใช้กำลัง นาน ๆ ครั้ง
- ทำร้ายร่างกาย ใช้กำลัง เป็นประจำ
- ห่างเหินกัน ต่างคนต่างอยู่
- ไม่ทราบ เพราะไม่ได้อยู่กับ บิดา มารดา
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....
11. ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับพี่น้อง
- สนิท และเข้ากันได้ดีเป็นส่วนใหญ่
- สนิทเป็นบางครั้ง
- ทะเลาะกัน เป็นประจำ
- ไม่สนิทสนมกัน
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....

12. ผู้เลี้ยงดูในวัยเด็ก ส่วนใหญ่อยู่กับใคร
- บิดา มารดา
- อยู่กับ บิดา เพราะ.....
- อยู่กับ มารดา เพราะ.....
- อยู่กับ ญาติ เพราะ.....
- อยู่กับคนอื่นที่ไม่ใช่ญาติ เพราะ.....ความสัมพันธ์.....
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....
13. ข้าพเจ้าเป็นบุตรคนที่
- บุตรคนเดียว
- บุตรคนโต
- บุตรคนกลาง
- บุตรคนสุดท้อง
- บุตรบุญธรรม
14. จำนวนพี่น้องร่วมบิดา มารดาเดียวกัน จำนวน.....คน
15. ในครอบครัวมีใครเคยถูกจับดำเนินคดี
- มี.....เกี่ยวข้องกับข้าพเจ้าเป็น.....
- ไม่มี
16. ก่อนถูกจับกุมครั้งนี้ ได้พักอาศัยอยู่กับใคร
- บิดา มารดา
- บิดา เพราะ.....
- มารดา เพราะ.....
- เพื่อน เพราะ.....
- ญาติ เพราะ.....
- นายจ้าง เพราะ.....
- อยู่คนเดียว เพราะ.....
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....
17. ในช่วงที่อยู่กับบิดา มารดา หรือผู้ปกครองนั้น บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง เคยแสดงความรัก ความอบอุ่น อย่างไร
- ไม่เคย เคย แต่นาน ๆ ครั้ง
- แสดง บ่อยครั้ง แสดง เกือบทุกวัน

18. ในช่วงที่อยู่กับบิดามารดา หรือผู้ปกครองนั้น บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง เคยแสดงท่าที
ไม่สนใจ หรือมองด้วยสายตา และท่าทางที่เย็นชา หรือไม่
 ไม่เคย เคย แต่นาน ๆ ครั้ง
 เคย บ่อยครั้ง เคย เกือบทุกวัน
19. ในช่วงที่อยู่กับ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองนั้น บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง เคยทะเลาะ
วิวาทกัน หรือไม่
 ไม่เคย เคย แต่นาน ๆ ครั้ง
 เคย บ่อยครั้ง เคย เกือบทุกวัน
20. ในช่วงที่อยู่กับบิดา มารดา หรือผู้ปกครองนั้น บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง เคยทำร้าย
ร่างกายกันหรือไม่
 ไม่เคย เคย แต่นาน ๆ ครั้ง
 เคย บ่อยครั้ง เคย เกือบทุกวัน
21. ในช่วงที่อยู่กับบิดา มารดา หรือผู้ปกครองนั้น บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง เคยคิดเกล้า
หรือไม่
 ไม่เคย เคย แต่นาน ๆ ครั้ง
 เคย บ่อยครั้ง เคย เกือบทุกวัน
22. ในช่วงที่อยู่กับบิดา มารดา หรือผู้ปกครองนั้น บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง เคยเล่น
การพนัน หรือไม่
 ไม่เคย เคย แต่นาน ๆ ครั้ง
 เคย บ่อยครั้ง เคย เกือบทุกวัน
23. ในช่วงที่อยู่กับบิดา มารดา หรือผู้ปกครองนั้น บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง มักแสดง
อารมณ์รุนแรง คำพูด หรือเคยประจาน หรือไม่
 ไม่เคย เคย แต่นาน ๆ ครั้ง
 เคย บ่อยครั้ง เคย เกือบทุกวัน
24. ในช่วงที่อยู่ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองนั้น บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง เคยเจ็ยนต์
ทุบตี ลงโทษท่านอย่างรุนแรง หรือไม่
 ไม่เคย เคย แต่นาน ๆ ครั้ง
 เคย บ่อยครั้ง เคย เกือบทุกวัน
25. เคยเห็นพฤติกรรมก่วล่วงเกินทางเพศ หรือถูกผู้ใหญ่ล่วงเกินทางเพศ หรือไม่
 ไม่เคย เคย แต่นาน ๆ ครั้ง
 เคย บ่อยครั้ง เคย เกือบทุกวัน

26. ประวัติการใช้สารเสพติดของครอบครัว

สาร	ท่าน	บิดา	มารดา	พี่น้อง	ผู้ปกครอง
บุหรี่	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
สุรา	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
ฝิ่น	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
กัญชา	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
ยาบ้า	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
เฮโรอีน	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
กาว	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
อื่น ๆ	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>

โปรดระบุ.....

27. ข้าพเจ้าเคยมีเพศสัมพันธ์ หรือไม่

- เคยเริ่มเมื่ออายุ.....ปี
- ไม่เคย

28. เคยใช้ดูยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ หรือไม่

- ไม่เคย เคยบางครั้ง
- เคยทุกครั้ง อื่น ๆ โปรดระบุ.....

29. ก่อนกระทำผิด บิดา มารดา หรือผู้ปกครองให้เงินใช้จำนวน.....บาท/วัน/สัปดาห์/เดือน

30. ก่อนกระทำผิด รู้สึกว่า จำนวนเงินที่ บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ให้แต่ละวันพอใช้

หรือไม่

- ไม่พอใช้
- พอกินพอใช้
- พอกิน ไม่พอใช้
- เหลือกิน เหลือใช้
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....

31. ก่อนกระทำผิด เคยทำงาน และมีรายได้หรือไม่

- มี งานที่ทำ.....รายได้...../วัน//สัปดาห์/เดือน
- ไม่มี

32. ลักษณะของเพื่อนที่ข้าพเจ้าคบ
- เป็นเพื่อนนักเรียน
- เป็นเพื่อนร่วมงาน
- เป็นเพื่อนวัยรุ่นแถวละแวกบ้าน
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....
33. ความประพฤติกของเพื่อนที่คบเป็นอย่างไร
- ชอบเรียนหนังสือ ชอบมั่วสุมเสพยาเสพติด
- ชอบทำงาน ชอบสูบบุหรี่
- ชอบเที่ยวเตร่ ชอบมั่วสุมเล่นการพนัน
- ชอบมั่วสุมดื่มสุรา ชอบลักขโมย
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....
34. ข้อหาที่กระทำผิดในครั้งนี (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)
- ลักทรัพย์ เสพสารเสพติด
- ชิงทรัพย์ ช่องโจร
- ทำให้เสียทรัพย์ ทำร้ายร่างกายผู้อื่น
- วิวาททรัพย์ ฉ้อ หรือ พยายามฉ้อ
- ปล้นทรัพย์ มีสิ่งเสพติดไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย
- จับตัวไปเรียกค่าไถ่ อื่น ๆ โปรดระบุ.....
35. เคยถูกจับมาอยู่สถานฝึกบ้านมุทิตามาก่อนหรือไม่
- ไม่เคย (เป็นครั้งแรก)
- เคย.....ครั้ง ครั้งสุดท้ายเมื่อ.....
36. การทำผิดครั้งนี้มีผู้อื่นร่วมมือด้วยหรือไม่
- มี จำนวน คน เกี่ยวข้องเป็น.....
- ไม่มี
37. การกระทำผิดครั้งนี้มีการคิดไว้ล่วงหน้า หรือ มีการวางแผนมาก่อนหรือไม่
- มี
- ไม่มี
38. สถานที่ลงมือกระทำผิดในครั้งนี.....

39. กรณีมีเจ้าทุกข์ เคยรู้จักเจ้าทุกข์มาก่อนหรือไม่
- รู้จัก ไม่รู้จัก
- กรณีมีเจ้าทุกข์ ความสัมพันธ์กับเจ้าทุกข์ในฐานะใด
- เพื่อน ญาติ
- คนรู้จัก ไม่รู้จัก หรือคุ้นเคยมาก่อน
- อื่น ๆ โปรดระบุ
40. สาเหตุของการกระทำผิดในครั้งนี้
- ถูกจ้างวาน
- ตามเพื่อน หรือเพื่อนชวน
- ต้องการเงิน
- มีคนสอนให้ทำ
- ถูกบังคับ
- บิดา มารดา หรือผู้ปกครองไม่สนใจ
- อื่น ๆ โปรดระบุ
41. ทราบหรือไม่ว่าเมื่อกระทำความผิดแล้วจะต้องถูกจับและถูกควบคุมตัว
- ไม่ทราบ
- ทราบ แต่มีความจำเป็นต้องทำ
- ทราบ แต่อยากทดลองเสี่ยงดู
- ทราบ แต่ถูกผู้อื่นบังคับ
- ไม่คิดว่าตำรวจจะจับกุม
- ไม่สนใจว่าจะถูกจับหรือไม่
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....
42. เมื่อออกจากสถานพินิจ หรือพ้นความผิดแล้ว ถ้ามีโอกาสทำผิดกฎหมายจะกระทำผิดซ้ำอีกหรือไม่
- ไม่กระทำความผิดอีกแล้ว
- ไม่แน่ใจ
- ถ้าไม่มีความจำเป็นก็ไม่ทำ
- ถ้ามีความจำเป็นก็คงทำอีก
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ต้นฉบับ หน้าขาดหาย

หมวด ข. จากเพิ่มประวัติ

44. การศึกษาของบิดา
 ไม่ได้ศึกษา จบมหาวิทยาลัย
 จบชั้นประถมศึกษา อื่น ๆ โปรดระบุ.....
 จบชั้นมัธยมศึกษา
45. อาชีพของบิดา
 รับจ้าง รับราชการ หรือ รัฐวิสาหกิจ
 เกษตรกรรม ค้าขาย
 ว่างาน อื่น ๆ โปรดระบุ.....
46. รายได้ของบิดา..... บาท/เดือน
44. การศึกษาของมารดา
 ไม่ได้ศึกษา จบมหาวิทยาลัย
 จบชั้นประถมศึกษา อื่น ๆ โปรดระบุ.....
 จบชั้นมัธยมศึกษา
48. อาชีพของมารดา
 รับจ้าง รับราชการ หรือ รัฐวิสาหกิจ
 เกษตรกรรม ค้าขาย
 ว่างาน อื่น ๆ โปรดระบุ.....
49. รายได้ของมารดา บาท/เดือน
50. สภาพบ้านที่อยู่ปัจจุบัน
 บ้าน บิดา มารดา
 บ้านพักสวัสดิการ
 บ้านเช่า
 บ้านญาติ
 บ้านเพื่อน
 บ้านนายจ้าง
 อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 3

3.1 แบบประเมินตนเอง ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง CSEI

ลำดับ	ข้อความ	คำตอบ	
		ใช่	ไม่ใช่
1.	เหตุการณ์ต่าง ๆ รอบตัวมักไม่รบกวนใจข้าพเจ้า		
2.	ข้าพเจ้ารู้สึกลำบากใจในการพูดหน้าชั้นเรียน		
3.	ข้าพเจ้าอยากเปลี่ยนแปลงหลายอย่างในตัวข้าพเจ้า หากสามารถทำได้		
4.	ข้าพเจ้าสามารถตัดสินใจโดยไม่รู้สึกหนักใจจนเกินไป		
5.	ใคร ๆ รู้สึกสนุกสนานเมื่ออยู่กับข้าพเจ้า		
6.	ข้าพเจ้ารู้สึกหงุดหงิดและอารมณ์เสียบ่อยเมื่ออยู่ที่บ้าน		
7.	ข้าพเจ้าต้องใช้เวลาานที่จะทำความคุ้นเคยกับสิ่งใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น		
8.	ข้าพเจ้าเป็นขวัญใจในหมู่เพื่อนวัยเดียวกัน		
9.	พ่อแม่มักเข้าใจความรู้สึกของข้าพเจ้า		
10.	ข้าพเจ้ายอมแพ้สิ่งต่าง ๆ ได้ง่าย		
11.	พ่อแม่คาดหวังในตัวข้าพเจ้าไว้สูงเกินไป		
12.	เป็นเรื่องลำบากใจที่เกิดเป็นข้าพเจ้า		
13.	ชีวิตข้าพเจ้าสับสนไปหมด		
14.	เพื่อน ๆ มักคล้อยตามความคิดเห็นของข้าพเจ้า		
15.	ข้าพเจ้ารู้สึกตัวเองต่ำค้อย		
16.	บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าอยากหนีออกจากบ้าน		
17.	ข้าพเจ้ารู้สึกหงุดหงิด หดหู่อยู่บ่อย เมื่ออยู่ที่โรงเรียน		
18.	เมื่อเทียบกับคนส่วนใหญ่ ข้าพเจ้าหน้าตาไม่ดี		
19.	ข้าพเจ้าเป็นคนพูดตรงไปตรงมา		
20.	พ่อแม่เข้าใจข้าพเจ้า		
21.	ข้าพเจ้าไม่ค่อยได้รับความนิยชมชอบเหมือนคนอื่น ๆ		
22.	ข้าพเจ้ามักรู้สึกเหมือนกับว่า พ่อแม่กำหนดชีวิตข้าพเจ้า		
23.	บ่อยครั้ง ข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้เมื่ออยู่ที่โรงเรียน		
24.	บ่อยครั้ง ที่ข้าพเจ้าอยากจะเป็นคนอื่น		
25.	ข้าพเจ้าไม่สามารถเป็นที่พึ่งของใครได้		
26.	ข้าพเจ้าไม่เคยวิตกกังวลในเรื่องใด ๆ เลย		
27.	ข้าพเจ้าค่อนข้างมั่นใจในตนเอง		
28.	ข้าพเจ้าเป็นที่รักของผู้อื่นได้ง่าย		

ลำดับ	ข้อความ	คำตอบ	
		ใช่	ไม่ใช่
29.	ข้าพเจ้ากับพ่อแม่มีความสุขมากในการอยู่ร่วมกัน		
30.	ข้าพเจ้ามักใช้เวลาไปกับการเหม่อและคิดฝันในเรื่องต่าง ๆ		
31.	ข้าพเจ้าอยากเป็นเด็กกว่านี้		
32.	ข้าพเจ้าทำในสิ่งที่ถูกต้องเสมอ		
33.	ข้าพเจ้าภูมิใจในผลการเรียนของตัวเอง		
34.	ข้าพเจ้าต้องมีคนคอยบอกเสมอว่า ฉันต้องทำอะไรบ้าง		
35.	ข้าพเจ้ามักเสียใจในสิ่งที่ฉันทำไปแล้ว		
36.	ข้าพเจ้าไม่เคยมีความสุข		
37.	ในการทำอะไรร ๆ ข้าพเจ้าจะทำอย่างเต็มความสามารถ		
38.	ข้าพเจ้าสามารถช่วยตัวเองได้		
39.	ข้าพเจ้าเป็นคนที่ค่อนข้างจะมีความสุข		
40.	ข้าพเจ้าชอบเล่นกับเด็ก ๆ ที่อายุน้อยกว่าข้าพเจ้า		
41.	ข้าพเจ้าชอบทุกคนที่ข้าพเจ้ารู้จัก		
42.	ข้าพเจ้าชอบให้ครูเรียกข้าพเจ้าตอบในชั้นเรียน		
43.	ข้าพเจ้าเข้าใจในตัวข้าพเจ้าเอง		
44.	เมื่อข้าพเจ้าอยู่บ้าน ไม่มีใครใคร่ใส่ใจในตัวข้าพเจ้ามากนัก		
45.	ข้าพเจ้าไม่เคยถูกดูว่าเลย		
46.	ผลการเรียนของข้าพเจ้าไม่ดีเท่าที่ข้าพเจ้าต้องการ		
47.	ข้าพเจ้าสามารถตัดสินใจและเชื่อมั่นกับการตัดสินใจนั้น ได้โดยไม่เปลี่ยนแปลง		
48.	จริง ๆ แล้ว ข้าพเจ้าไม่ชอบเป็นเด็กผู้ชาย/เด็กผู้หญิง อย่างเป็นอยู่		
49.	ข้าพเจ้าไม่ชอบอยู่กับผู้อื่น		
50.	ข้าพเจ้าไม่เคยประหม่าเลย		
51.	บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้ารู้สึกอายตนเอง		
52.	เพื่อน ๆ วิพากษ์วิจารณ์ข้าพเจ้าบ่อย ๆ		
53.	ข้าพเจ้าพูดความจริงเสมอ		
54.	ครูของข้าพเจ้าทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเป็นคนไม่ดีพอ		
55.	ข้าพเจ้าไม่ใส่ใจว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับข้าพเจ้า		
56.	ข้าพเจ้ามีแต่ความล้มเหลว		
57.	ข้าพเจ้ารู้สึกหงุดหงิดง่ายเมื่อถูกดูว่า		
58.	ข้าพเจ้ารู้อยู่เสมอว่าควรพูดอะไรกับผู้อื่น		

3.2 แบบประเมินด้วยตนเอง ภาวะซึมเศร้า CDI

1. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกเศร้านาน ๆ ครั้ง
ข. ข้าพเจ้ารู้สึกเศร้าบ่อยครั้ง
ค. ข้าพเจ้ารู้สึกเศร้าตลอดเวลา
2. ก. อะไร ๆ ก็มีอุปสรรคไปเสียหมด
ข. ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าสิ่งต่าง ๆ จะเป็นไปด้วยดี
ค. สิ่งต่าง ๆ จะเป็นไปด้วยดีสำหรับข้าพเจ้า
3. ก. ข้าพเจ้าทำอะไร ๆ ได้ค่อนข้างดี
ข. ข้าพเจ้าทำอะไรผิดพลาดหลายอย่าง
ค. ข้าพเจ้าทำอะไรผิดพลาดไปหมด
4. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานกับหลายสิ่งหลายอย่าง
ข. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกเฉพาะกับบางสิ่งบางอย่าง
ค. ไม่มีอะไรสนุกสนานเลยสำหรับข้าพเจ้า
5. ก. ข้าพเจ้าทำตัวไม่ดีเสมอ
ข. ข้าพเจ้าทำตัวไม่ดีบ่อยครั้ง
ค. ข้าพเจ้าทำตัวไม่ดีนาน ๆ ที
6. ก. นาน ๆ ครั้ง ข้าพเจ้าจะคิดถึงสิ่งไม่ดีที่อาจเกิดขึ้นกับข้าพเจ้า
ข. ข้าพเจ้าวิตกว่าจะมีสิ่งไม่ดีเกิดขึ้นกับข้าพเจ้า
ค. จะต้องมียุติภัยเกิดขึ้นกับฉันแน่ ๆ
7. ก. ข้าพเจ้าเกลียดตัวเอง
ข. ข้าพเจ้าไม่ชอบตัวเอง
ค. ข้าพเจ้าชอบตัวเอง
8. ก. สิ่งเลวร้ายทั้งหมดที่เกิดขึ้นเป็นความผิดของข้าพเจ้า
ข. สิ่งเลวร้ายหลายสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นความผิดของข้าพเจ้า
ค. สิ่งเลวร้ายที่เกิดขึ้นมักไม่ใช่ความผิดของข้าพเจ้า

9. ก. ข้าพเจ้าไม่คิดจะฆ่าตัวตาย
ข. ข้าพเจ้าคิดถึงการฆ่าตัวตาย แต่ฉันจะไม่ทำเช่นนั้น
ค. ข้าพเจ้าต้องการฆ่าตัวตาย
10. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากร้องไห้ทุกวัน
ข. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากร้องไห้บ่อยครั้ง
ค. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากร้องไห้นาน ๆ ที
11. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกหงุดหงิดใจตลอดเวลา
ข. ข้าพเจ้ารู้สึกหงุดหงิดใจบ่อยครั้ง
ค. ข้าพเจ้ารู้สึกหงุดหงิดใจนาน ๆ ที
12. ก. ข้าพเจ้าชอบอยู่กับคนอื่น
ข. ข้าพเจ้าไม่ค่อยชอบอยู่กับคนอื่น
ค. ข้าพเจ้าไม่ต้องการอยู่กับใครเลย
13. ก. ข้าพเจ้าไม่สามารถตัดสินใจอะไรต่าง ๆ ด้วยตนเอง
ข. ข้าพเจ้าตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้ลำบาก
ค. ข้าพเจ้าตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้ง่าย
14. ก. ข้าพเจ้าเป็นคนหน้าดี
ข. ข้าพเจ้าเป็นคนหน้าตาไม่ค่อยดี
ค. ข้าพเจ้าเป็นคนน่าเกลียด
15. ก. ข้าพเจ้าต้องใช้ความพยายามอย่างหนักทุกครั้งที่ทำกรบ้าน
ข. ข้าพเจ้าต้องใช้ความพยายามอย่างหนักบ่อยครั้งเวลาทำกรบ้าน
ค. การทำกรบ้านไม่ใช่ปัญหาใหญ่สำหรับข้าพเจ้า
16. ก. ข้าพเจ้านอนไม่หลับทุกคืน
ข. ข้าพเจ้านอนไม่หลับหลายคืน
ค. ข้าพเจ้านอนหลับสบาย
17. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกเหนื่อยนาน ๆ ครั้ง
ข. ข้าพเจ้ารู้สึกเหนื่อยบ่อยครั้ง
ค. ข้าพเจ้าเหนื่อยตลอดเวลา

18. ก. มีหลายวันที่ข้าพเจ้าไม่รู้สึกริอยากกินอาหาร
 ข. มีบางวันที่ข้าพเจ้าไม่รู้สึกริอยากกินอาหาร
 ค. ข้าพเจ้ากินอาหารได้ดี
19. ก. ข้าพเจ้าไม่กังวลกับการเจ็บป่วย
 ข. ข้าพเจ้ากังวลกับการเจ็บป่วยบ่อยครั้ง
 ค. ข้าพเจ้ากังวลกับการเจ็บป่วยตลอดเวลา
20. ก. ข้าพเจ้าไม่รู้สึกริเหงา
 ข. ข้าพเจ้ารู้สึกริเหงาบ่อยครั้ง
 ค. ข้าพเจ้ารู้สึกริเหงาตลอดเวลา
21. ก. ข้าพเจ้าไม่รู้สึกริสนุกสนาน เวลาที่อยู่โรงเรียน
 ข. ข้าพเจ้ารู้สึกริสนุกสนาน ๑ ครั้ง เวลาที่อยู่โรงเรียน
 ค. ข้าพเจ้ารู้สึกริสนุกสนานบ่อยครั้ง เวลาที่อยู่โรงเรียน
22. ก. ข้าพเจ้ามีเพื่อนมาก
 ข. ข้าพเจ้ามีเพื่อนไม่กี่คนและอยากมีมากกว่านี้
 ค. ข้าพเจ้าไม่มีเพื่อนเลย
23. ก. การเรียนของข้าพเจ้าอยู่ในขั้นใช้ได้ดี
 ข. การเรียนของข้าพเจ้าไม่ค่อยดีเหมือนเมื่อก่อน
 ค. การเรียนของข้าพเจ้าแย่มาก
24. ก. ข้าพเจ้าทำอะไรไม่ดีเท่าคนอื่น
 ข. ข้าพเจ้าคงทำอะไรได้ดีเท่าคนอื่นถ้าข้าพเจ้าพยายาม
 ค. ข้าพเจ้าทำได้ดีพอ ๆ กับคนอื่นอยู่แล้วในขณะนี้
25. ก. ไม่มีใครรักข้าพเจ้าจริง
 ข. ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่ามีใครรักฉันหรือเปล่า
 ค. ข้าพเจ้ารู้ว่ามีคนรักข้าพเจ้า
26. ก. ข้าพเจ้าทำตามคำสั่งที่ได้รับเสมอ
 ข. ข้าพเจ้าไม่ทำตามคำสั่งบ่อยครั้ง
 ค. ข้าพเจ้าไม่เคยทำตามคำสั่งเลย

27. ก. ข้าพเจ้าเข้ากับผู้อื่นได้ดี
ข. ข้าพเจ้าทะเลาะกับคนอื่นบ่อยครั้ง
ค. ข้าพเจ้าทะเลาะกับคนอื่นตลอดเวลา



ประวัติผู้แต่ง

นางสาวรัชนีย์ อุดชาชน เกิดวันที่ 17 ตุลาคม 2514 ที่จังหวัดอุดรธานี จบการศึกษาปริญญาตรีวิทยาศาสตร์บัณฑิต (จิตวิทยาสังคม) จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2535 และเข้ารับการศึกษาระดับมหาบัณฑิต สาขาสุขภาพจิต ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2539 ปัจจุบันทำงาน ตำแหน่งนักสังคมสงเคราะห์ 4 สภากาชาดไทย โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์